

Posudek vedoucího bakalářské diplomové práce
Marie Kobřlová
CO NÁS UČÍ MASKA?
Interpretace hereckých a diváckých zkušeností

Marie Kobřlová byla tak zaujatá svými zkušenostmi s maskou a zvědavá, kam vedou, že jsem ráda přijala vedení její diplomové práce. Hned po první konzultaci běžela do knihovny hledat inspirující autory, a nejen ty, které jsem jí doporučila. Postupně však zjistila (a já s ní), že se nemusí utkat jen s tématem, ale i s časem. Až při psaní zjistila, že zkušenosti z jednorázových cvičení byly sice silné, ale nebyl to tak bohatý zdroj poznání, jak myslela. Až když už termín hrozil, poznala, že dohledávání souvislostí a argumentů, upřesňování formulací, kompozice celku je piplačka a nápady nestačí, že se práce musí vysedět. Rozdíl mezi záměry a výsledkem jsou přiznané v kapitole „*Co v kapitolách není*“. Navrhla jsem Marii zařadit ji jako rekapitulaci možností, o kterých ví, že stojí za zkoumání, ale nestihla je propracovat. Vidí je jako své perspektivy.

Pokládám za dobrý výsledek práce na bakalářce, když student zjistí rozdíl mezi realitou a ambicemi, pochopí, čím vznikl, a přesto to nevzdá. Marie Kobřlová se nakonec soustředila jen na dokončení práce a už ví, že ponor do úkolu pomáhá, že jen tak práce chytí tah a sama autora vede. Dnes je sice přeskokování od úkolu k úkolu běžné, patří ke způsobu života a studia, přerušovaného vyděláváním i jinými zájmy, ale bez soustředění se práce většího rozsahu napsat nedá. Marie se mi ozývala nárazově, nepsala průběžně a celek začala formovat, až když jí hořelo za zády. Je to vidět: ztrácí se proporce, kapitoly se krátí, některé přichystané kroky nejsou využité a tím je celek málo provázaný, nezbyl čas na dohledání všech zdrojů (citace z druhé ruky), na sjednocení odkazů, na vychytání překlepů atd.

Věřím, že učitel má dát studentovi možnost, aby objevil, co je pro něj důležité (prozradit znamená ukrást možnost objevu). Mrzí mě, že jsem to tentokrát nezvládla a Marii pomáhala spíš redakčně než učitelsky, aby práci stihla odevzdat. Hotová práce je tak jen torzo toho, co plánovala, k čemu má předpoklady i podklady, co začala hledat. Není to škoda vzhledem k normám diplomek, ale vzhledem k tomu, co chtěla udělat. Mohla objevit něco nového - a nevyužila to. Vím ale, že Marie není výjimkou, že to tak je s většinou studentů. Mezi bakalářskými pracemi DAMU patří ta její k lepším, ba dobrým: diplomantka vysvětlila, jak chápe titulní otázku, odpověděla na ni několika konkrétními příklady, popsala a interpretovala je, shrnula do závěrů, prokázala tím své studijní schopnosti a získala zkušenost (a materiál) pro příště.

**Práci Marie Kobřlové „Co nás učí maska? Interpretace hereckých a diváckých zkušeností“
doporučuji k obhajobě**